

Første Næstformand (Vanggaard): Formandens Forslag gaar som tidligere meddelt ud paa, at det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning underkastes to Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags første og anden Behandling. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg dette Forslag som vedtaget. (Ophold). Det er da vedtaget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 185 af 20. Maj 1933 angaaende privat Arbejdsanvisning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3001; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1397).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Einer-Jensen: Jeg skal ikke holde nogen større Tale om det foreliggende Lovforslag — Socialministeren har i sin Forelæggelsestale gjort Rede for Indholdet af de Ændringer, der foreslaas til Loven af 20. Maj 1933 om privat Arbejdsanvisning.

Lovens Formaal er jo at øve Kontrol med den private Arbejdsanvisning, bl. a. med Hensyn til den Betaling, man afkræver de arbejdsledige for anvise dem Arbejde. Det, man maa stræbe efter, bør være, at den offentlige Arbejdsanvisning faar al Arbejdsanvisning under alle Forhold underlagt sig. Gennem dette Forslag til Ændringer i Loven af 1933 drages en hel Virksomhed, nemlig Hotel- og Restaurationsvirksomheden, herunder Ansættelse af Musikere inden for den sidstnævnte Virksomhed, ind under Loven. Det forekommer mig rimeligt, at ogsaa dette Fag føres ind under Anvisningens Kontrol, det er jo et Omraade, der spænder vidt, det er et stort Antal Medborgere, der er beskæftiget inden for denne Virksomhed, og disse maa ogsaa have Krav paa Kontrol med den Arbejdsanvisning, der ydes dem. Dette er den væsentligste Ændring — den indeholdes i Lovforslagets § 1 —, at man altsaa udvider Kontrollen til ogsaa at omfatte Arbejdsanvisning inden for disse Virksomheder.

Ændringen i § 2 af Lovens § 2 gaar ud paa at stryge Ordet „væsentlig“ i Stk. 2 og i Stk. 4. Der staar i den gældende Lov, at der skal finde en væsentlig Overtrædelse af Loven Sted, før man kan skride ind over for dem, der øver privat Arbejdsanvisning. Det forekommer mig, at enhver

Overtrædelse af de Regler, der nu engang er givet for denne Arbejdsanvisning, skal være tilstrækkelig til at kunne skride ind.

Ændringen i § 3 af Lovens § 3 gaar ud paa at ophæve Fæstevirksomheden og efterhaanden faa inddraget den Virksomhed, Fæstekontorerne øver, under den offentlige Arbejdsanvisning.

Alt i alt maa jeg sige, at Lovforslaget ikke er vidtrækkende, men det er et Skridt paa Vejen til i saa stor Udstrækning som muligt at inddrage al Arbejdsanvisning under den offentlige Anvisning. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Søren P. Larsen: Formaalet med Loven angaaende privat Arbejdsanvisning, nemlig at beskytte den arbejdssøgende imod at blive udnyttet for voldsomt af den, der anviser Arbejdet, har vi fra vor Side altid erklæret os indforstaaet med og at ville medvirke til, thi intet er mere urimeligt, end om den, der anviser Arbejde, har en ublu Fortjeneste paa de arbejdssøgende, der maa gaa denne Vej.

Nu fik Loven af 1933 ikke en Affattelse, saa vi kunde stemme for den, men den forekommer os dog at raade over ret rigoristiske Midler over for de Anvisningskontorer, der kan være Tale om at føre Kontrol med. Pladsanvisning imod Betaling kan kun ydes, efter at Kontoret er autoriseret af Arbejdsdirektoratet, og denne Autorisation fremkommer først, efter at der af Socialministeriet er fastlagt Regler. Der er saaledes givet Regeringen og Administrationen ret store Beføjelser paa dette Omraade. Dertil kommer yderligere, at hvis et Kontor, der anviser Arbejde, har taget ublu Avance, kan Retten til at have et saadant Anvisningskontor tilbagekaldes, naar man skønner, at Virksomheden væsentlig har tilsidesat de Hensyn, der var afgørende for Bevillingens Givelse i sin Tid. Og ser man videre i Lovforslagets § 1, finder man under Stk. 6, at Overtrædelser af disse Bestemmelser, foruden at de kan medføre en Inddragelse af Bevillingen, kan straffes med Bøde eller med simpelt Fængsel indtil 3 Maaneder. Man spørger uvilkaarligt sig selv: Hvad vil man fra Regeringens Side egentlig mere end den Magt, som gældende Lov giver paa disse Omraader?

Og vender vi os til § 2, som man ogsaa vil søge skærpet, er denne Paragraf jo bygget op lovteknisk paa samme Maade som § 1, med Bevilling til at have Husgerningskontor, og disse Bevillinger meddeles af